

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720202180
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5720202180.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: v rade 1/ Ľ. Q., Z.. XX.X.XXXX, B. O. XXX/XX, XXX XX, K. Š., v rade 2/ Q. Q., Z.. X.X.XXXX, B. X. XXX/X, XXX XX, F., v konaní o zaplatenie 19.330,13 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú spoločne a nerozdielne povinní žalobcovi zaplatiť
- sumu 16.528,37 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 4.5.2021 do zaplatenia
 - vyčíslený úrok z omeškania do 3.5.2021 v sume 3.319,33 €
 - vyčíslený zmluvný úrok do 30.11.2020 v sume 5.375,77 €
- všetko v pravidelných mesačných splátkach po 200 €, zročných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Ohľadne uplatneného nároku na vyčíslený úrok 7,97 % z omeškania za obdobie od 1.12.2020 do 3.5.2021 v sume 565,98 € a ďalej na 7,97 % úrok zo sumy 16.528,37 € od 4.5.2021 do zaplatenia, sa žaloba zamieťa.
- III. Vo zvyšku uplatneného nároku sa konanie zastavuje.
- IV. Žalobca má proti žalovaným v rade 1/ a 2/ povinným spoločne a nerozdielne právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- V. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.5.2020, sa pôvodný žalobca ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 799 200, proti žalovaným v rade 1/ a 2/ domáhal, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 19.330,13 € spolu so 7,97 % úrokom z omeškania ročne z istiny 17.902,87 € od 16.2.2018 do zaplatenia a 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto istiny od 16.2.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.
2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil skutočnosťou, že žalovaní so žalobcom uzavreli zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2014, na základe ktorej žalobca žalovaným poskytol mimoriadny medziúver vo výške 20.000 € s počiatočnou zníženou úrokovou sadzbou 7,47 % ročne a tento neskôr bol podľa čl. III. bod 5 úverovej zmluvy zvýšený na 7,97 % ročne. Žalovaní si riadne neplnili záväzky z úverovej zmluvy, na čo boli upozornení

listom žalobcu označeným ako Výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti zo dňa 5.6.2017 a keďže nereagovali, žalobca k 30.6.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť mimoriadneho úveru, ktorý v tom čase dosahoval výšku 18.088,06 €. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 17.402,87 € a príslušenstva vo výške 685,19 €. Po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovaní zaplatili ešte sumu 200 € dňa 15.2.2018. Tým sa istina úveru znížila na 17.202,87 €. Žalovaná suma nakoniec pozostáva z istiny úveru vo výške 17.202,87 €, zo zmluvného úroku vyčísleného do 30.6.2017 vo výške 671,91 €, z 5 % úroku z omeškania ročne, vyčísleného do 30.6.2017 vo výške 13,28 €, zo zmluvného úroku zo sumy 17.402,87 €, vyčísleného za obdobie od 1.7.2017 do 15.2.2018 vo výške 886,14 € a 5 % ročného úroku z omeškania ročne zo sumy 17.402,87 €, vyčísleného za obdobie od 1.7.2017 do 15.2.2018 vo výške 555,93 €.

3. Na dôkaz svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere čísla uvedeného v žalobe zo dňa 16.4.2014, výpis z úverového účtu za rok 2014, oznámenie o zmene úrokovej sadzby zo dňa 5.5.2015, plnenie odkladacích podmienok a čerpanie úveru, výzvu pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 5.6.2017, vyhlásenie okamžitej splatnosti zo dňa 4.7.2017 a špecifikáciu pohľadávky ku dňu 30.6.2017, tiež výpis z úverového účtu za rok 2018.

4. Na výzvu súdu sa k žalobe, jej prílohám, písomne v určenej lehote vyjadril len žalovaný v rade 1/ a to podaním z 9.7.2020, kde poukázal na skutočnosť, že jeho manželstvo so žalovanou v rade 2/ bolo rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 6P/68/2018 zo dňa 6.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2018, rozvedené. Tým sa hospodárenie bývalých manželov ukončilo a každý začal hospodáriť sám. On sám začal úver splácať, ale len vo výške polovice pôvodne určenej splátky. Dlhovanú sumu je ochotný v súčasnosti riadne začať splácať, ale len polovicou splátky, teda v sume 67,45 € s tým, že prvú splátku zaplatil 8.7.2020 a súčasne si zriadil trvalý príkaz na úhradu splátky zo svojho účtu. Navrhol tiež, aby súd záväzok rozdelil a každého z manželov zaviazal splácať úver v 1-ici.

5. Na dôkaz svojich tvrdení pripojil fotokópiu rozvodového rozsudku a dôkaz o uskutočnení platieb v prospech účtu žalobcu.

6. Žalobca reagoval replikou zo dňa 6.8.2020, ktorým žalobu zobral čiastočne späť a žiadal, aby žalovaní boli povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 24.685,76 € spolu so 7,97 % zmluvným úrokom a 5 % úrokom z omeškania ročne z istiny 17.135,42 € od 10.7.2020 do zaplatenia. K argumentácii žalovaného v rade 1/ konštatoval, že žalovaní počas trvania manželstva uzatvorili úverovú zmluvu so žalobcom a preto sú v pozícii dlžníka a spoludlžníka a platí vo vzťahu k nim ust. § 511 ods. 1 Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.), z ktorého vyplýva, že ak právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu je ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté, alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

7. V zmysle úverovej zmluvy žalovaní v rade 1/ a 2/ boli solidárnymi dlžníkmi a preto je žalobca oprávnený vymáhať celý dlh od ktoréhokoľvek z dlžníkov. Hoci prišlo k rozvodu manželstva žalovaných, nie je možné z tejto skutočnosti vyvodzovať, že by mal každý z manželov splácať len polovicu dlhu. Súčasne žalobca potvrdil, že prijal splátku žalovaného dňa 9.7.2020 vo výške 67,45 €, v dôsledku čoho požaduje sumu 24.685,76 €, ktorá pozostáva z istiny úveru vo výške 17.135,42 €, zo sumy 671,91 € titulom zmluvného úroku vyčísleného do 30.6.2017, zo sumy 13,28 € titulom 5 % úroku z omeškania ročne vyčísleného do 30.6.2017, ďalej zo sumy 886,14 €, ktorá je tvorená vyčísleným zmluvným úrokom od 1.7.2017 do 15.2.2018, zo sumy 555,93 €, ktorá predstavuje vyčíslený 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 17.402,87 € od 1.7.2017 do 15.2.2018, ďalej zo sumy 3.332,46 €, ktorá je tvorená vyčísleným zmluvným úrokom zo sumy 17.202,87 € za obdobie od 16.2.2018 do 9.7.2020 a nakoniec zo sumy 2.090,63 €, ktorá je tvorená vyčísleným 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 17.202,87 € od 16.2.2018 do 9.7.2020. Žalobca nakoniec navrhol, aby bol medzi stranami sporu schválený zmier, v ktorom by boli povolené žalovaným splátky dlhu vo výške 250 €.

8. Dňa 7.9.2020 zaslala svoje vyjadrenie aj žalovaná v rade 2/, v ktorom vyjadrení uviedla, že k skutočnostiam tvrdeným jej bývalým manželom, žalovaným v rade 1/, nemá žiadne námietky, pretože sú pravdivé a súhlasí s jeho návrhom, aby sa splátka dlhu, aj samotný dlh, rozdelili s tým, že ona je ochotná ho splácať sumou 67,45 € počnúc októbrom 2020.

9. K vyjadreniu žalobcu sa potom žalovaný v rade 1/ vyjadril podaním z 12.10.2020, kde rekapituloval obsah vyjadrení ostatných strán sporu a uviedol, že dlh nie je schopný splácať vzhľadom na svoje finančné pomery splátkou vo výške 250 € mesačne. Žiadal, aby súd žalovaných zaviazal splácať úver sumou 134,80 € mesačne.

10. Podaním doručeným tunajšiemu súdu 16.10.2020 žalobca oznámil súdu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 438/2020 zo dňa 11.9.2020 postúpil žalobca svoju pohľadávku uplatnenú v predmetnom súdnom konaní z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 724 803. Z toho dôvodu žalobca navrhol, aby súd pripustil zmenu subjektov konania na strane žalobcu, a to tak, aby namiesto pôvodného žalobcu do konania vstúpila vyššie uvádzaná obchodná spoločnosť, ktorá potom vyjadrila svoj súhlas so svojím vstupom do konania namiesto pôvodného žalobcu listom z 27.11.2020. Súčasne do spisu pripojila aj predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávok s identifikáciou postupovanej pohľadávky.

11. Súd zmenu v osobách strán na strane žalobcu pripustil uznesením sp. zn. 10Csp/42/2020 zo dňa 25.1.2021, čím sa stal žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku vecne legitimovanou stranou sporu, oprávnenou uplatňovať za žalovaných nárok.

12. Pôvodný žalobca potom súdu zaslal ďalšie čiastočné späťvzatie žaloby listom z 22.3.2021, kde uviedol, že žalovaní po podaní žaloby uhradili na účet žalobcu nasledovné platby:

- 2.10.2020 sumu 134,90 €,
- 7.10.2020 sumu 67,45 €,
- 20.10.2020 sumu 67,45 €,
- 22.12.2020 sumu 134,90 €,
- 1.2.2021 sumu 67,45 €,
- 1.3.2021 sumu 67,45 €

13. Na základe vykonaných úhrad vyčíslil žalobca zmluvný úrok a úrok z omeškania nasledovne:

- 7,97 % ročne zo sumy 17.202,87 € od 16.2.2018 do 2.10.2020 vo výške 3.606,10 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 17.067,97 € od 3.10.2020 do 7.10.2020 vo výške 18,63 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 17.000,52 € od 8.10.2020 do 20.10.2020 vo výške 48,26 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 16.933,07 € od 21.10.2020 do 22.12.2020 vo výške 232,94 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 16.798,17 € od 23.12.2020 do 1.2.2021 vo výške 150,39 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 16.730,72 € od 2.2.2021 do 1.3.2021 vo výške 102,29 €,
- 5 % ročne zo sumy 17.202,87 € od 16.2.2018 do 2.10.2020 vo výške 2.262,30 €,
- 5 % ročne zo sumy 17.067,97 € od 3.10.2020 do 7.10.2020 vo výške 11,69 €,
- 5 % ročne zo sumy 17.000,52 € od 8.10.2020 do 20.10.2020 vo výške 30,27 €,
- 5 % ročne zo sumy 16.933,07 € od 21.10.2020 do 22.12.2020 vo výške 146,13 €,
- 5 % ročne zo sumy 16.798,17 € od 23.12.2020 do 1.2.2021 vo výške 94,35 €,
- 5 % ročne zo sumy 16.730,72 € od 2.2.2021 do 1.3.2021 vo výške 64,17 €

14. S poukazom na vyššie zobral žalobca žalobu čiastočne späť a žiadal, aby súd rozhodol, že žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 18.790,53 €, spolu s úrokom vo výške 4.158,61 € a 7,97 % ročne zo sumy 16.663,27 € od 2.3.2021 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 2.608,91 €, 5 % ročne zo sumy 16.663,27 € od 2.3.2021 do zaplatenia.

15. Následne žalobca zaslal súdu ďalšie podanie z 28.4.2021, ktorým opäť reagoval na ďalšie úhrady zo strany žalovaných a uviedol, že po čiastočnom späťvzati žaloby zo dňa 22.3.2021 žalovaní uhradili na účet žalobcu platbu 67,45 €, v dôsledku čoho vyčíslil zmluvný úrok zo sumy 16.663,27 € za obdobie od 2.3.2021 do 30.3.2021 na sumu 101,88 € a 5 % úrok z omeškania ročne z tejto sumy za rovnaké obdobie vo výške 63,91 €. S poukazom na vyššie potom zobral žalobca žalobu späť v časti uplatnenej istiny vo výške 67,45 € a žiadal, aby boli žalovaní povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 18.723,08 € spolu s úrokom vo výške 4.260,49 € a 7,98 % úrokom ročne zo sumy 16.595,82 € od 31.3.2021 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 2.672,82 € a 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 16.595,82 € od 31.3.2021 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

16. Na pojednávaniach, ktoré potom súd vykonal 29.4.2021 a 27.5.2021, súd vypočul žalovaných a prečítal listiny pripojené do súdneho spisu.

17. Žalovaný v rade 1/ vo svojom výsluchu skutočnosti tvrdené žalobcom nerozporoval, nenamietal ani výšku dlhu. Uviedol však, že je ochotný splácať len polovicu úveru, pretože tento úver si bral so žalovanou v rade 2/ ako manželkou a nie je schopný vzhľadom na svoju finančnú situáciu splácať celú pôvodne predpísanú splátku úveru. Jeho príjem činí okolo 800 - 900 € v čistom zárobku. Má vyživovaciu povinnosť spolu vo výške 300 € na dve deti. Znova sa neoženil.

18. V rámci poučenia strán sporu podľa ust. § 181 ods. 2 C.s.p. súd poukázal na riešenie otázky nároku na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru tak, ako to vyplynulo z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020, 5Cdo/73/2020, 2Cdo/115/2019, 8Cdo/135/2020, ktorých závery je súd, ako závery najvyšších súdnych autorít, povinný rešpektovať.

19. Žalobca prítomný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 29.4.2021 takéto závery súdu namietal vo svojom podaní zo dňa 11.5.2021.

20. Uvedené predbežné právne posúdenie je podľa názoru žalobcu nesprávne, nakoľko v tomto prípade treba zohľadniť zásadnú skutočnosť, že žalovaný neuhradil titulom zmluvy finančné prostriedky. Na toto konanie potom nemožno predmetné rozhodnutie použiť, pričom je potrebné vychádzať z logického výkladu cit. ustanovenia. Žalobca v súvislosti s povinnosťou dlžníka splácať riadne úroky až do splatenia istiny poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. júla 2019, sp. zn. 6Cdo/113/2018, podľa ktorého: „Preto v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“

21. V súvislosti s riešením tejto otázky poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/55/2020 z 24.6.2020, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/219/2019 z 10.3.2020, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/37/2020 z 31.12.2020, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10C/300/2019 z 18.11.2020, či uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/44/2020 z 29.1.2021. Súčasne v tomto podaní žalobca uviedol, že žalovaný v rade 1/ uskutočnil 3.5.2021 ďalšiu platbu vo výške 67,45 €.

22. Na základe vykonaných úhrad vyčíslil úrok a úrok z omeškania nasledovne:

- 7,97 % ročne zo sumy 17.202,87 € od 16.2.2018 do 2.10.2020 vo výške 3.606,10 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 17.067,97 € od 3.10.2020 do 7.10.2020 vo výške 18,63 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 17.000,52 € od 8.10.2020 do 20.10.2020 vo výške 48,26 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 16.933,07 € od 21.10.2020 do 22.12.2020 vo výške 232,94 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 16.798,17 € od 23.12.2020 do 1.2.2021 vo výške 150,39 €,
- 7,97 % ročne zo sumy 16.730,72 € od 2.2.2021 do 1.3.2021 vo výške 102,29 €,
- 5 % ročne zo sumy 17.202,87 € od 16.2.2018 do 2.10.2020 vo výške 2.262,30 €,
- 5 % ročne zo sumy 17.067,97 € od 3.10.2020 do 7.10.2020 vo výške 11,69 €,
- 5 % ročne zo sumy 17.000,52 € od 8.10.2020 do 20.10.2020 vo výške 30,27 €,
- 5 % ročne zo sumy 16.933,07 € od 21.10.2020 do 22.12.2020 vo výške 146,13 €,
- 5 % ročne zo sumy 16.798,17 € od 23.12.2020 do 1.2.2021 vo výške 94,35 €,
- 5 % ročne zo sumy 16.730,72 € od 2.2.2021 do 1.3.2021 vo výške 64,17 €,
- 5 % ročne zo sumy 16.663,27 € od 2.3.2021 do 30.3.2021 vo výške 63,91 €,
- 5 % ročne zo sumy 16.595,82 € od 31.3.2021 do 3.5.2021 vo výške 77,30 €

23. S poukazom na vyššie uvedené zobral žalobca žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 67,45 € spolu s úrokom a úrokom z omeškania a navrhol, aby súd vydal rozsudok, že žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 18.655,63 €, spolu s úrokom vo výške 4.383,70 € a 7,97 % ročne zo sumy 16.528,37 € od 4.5.2021 do zaplatenia a s úrokom

z omeškania vo výške 2.750,12 € a 5 % ročne zo sumy 16.528,37 € od 4.5.2021 do zaplataenia. Súčasne požadoval žalobca priznať náhradu trov konania.

24. Na pojednávaní dňa 27.5.2021 vypovedala žalovaná v rade 2/, ktorá potvrdila rozvod manželstva, aj to, že chápe svoje postavenie solidárnej dlžníčky. Momentálne je však v situácii, že nie je schopná platiť polovicu určenej splátky, pretože jej čistý príjem je síce 730 €, avšak má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom a má súčasne vedených niekoľko exekúcií na plat v súvislosti s dlhmi, ktoré vznikli za trvania manželstva. Po vykonaní exekučných zrážok jej zostáva k dispozícii 610 - 620 €. Samotné skutočnosti tvrdené v žalobe a výšku dlhu žalovaná v rade 2/ nerozporovala.

25. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav veci:

26. Pôvodný veriteľ ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislave, ako veriteľ a žalovaný v rade 1/ ako stavebný sporiteľ a dlžník a žalovaná v rade 2/ ako spoludlžník, uzavreli zmluvu o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX dňa 16.4.2014. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj úverové podmienky pre spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie.

27. Touto zmluvou sa stavebná sporiteľňa zaviazala dlžníkom poskytnúť druh spotrebiteľského úveru, tzv. mimoriadny medziúver, pod č. XXXXXXXX vo výške 20.000 € a to do dňa pridelenia cieľovej sumy podľa zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX. Po splnení podmienok pre pridelenie cieľovej sumy v zmysle všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie, sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom stavebný úver vo výške cca 15.000 €. Presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy.

28. Podľa článku II. sa čerpanie mimoriadneho medziúveru uskutočnilo bezhotovostným prevodom z účtu mimoriadneho medziúveru na účet žalovaného v rade 1/, uvedený v zmluve. V článku III. bola dohodnutá úroková sadzba, ktorá pri mimoriadnom medziúvere bola najprv zvýhodnená vo výške 7,47 % ročne, pri RPMN pre mimoriadny medziúver 8 % ročne a priemernej hodnote RPMN za predchádzajúci štvrtrok porovnateľných úverov 11,76 % ročne. Táto úroková sadzba, teda znížená úroková sadzba mimoriadneho medziúveru v zmysle článku III. bod 5., platila za podmienky, že dlžník najneskôr do 12 mesiacov od uzavretia zmluvy uskutoční minimálny vklad vo výške 450 € na účet stavebného sporenia, tam uvedený. V prípade neuskutočnenia dohodnutého vkladu na účet stavebného sporenia v stanovenom termíne bude dlžníkovi zvýšená úroková sadzba mimoriadneho medziúveru o 0,5 % ročne k prvému dňu mesiaca nasledujúceho po dni písomného oznámenia zmeny úrokovej sadzby dlžníkovi.

29. Podľa článku IV. mali dlžníci uskutočňovať vklady na účet stavebného sporenia v minimálnej výške 66 € mesačne, pričom maximálna doba sporenia bola určená do 30.11.2020. Od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaviazal splácať úroky a poplatky z mimoriadneho medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 126,44 € od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca na účet stavebného sporenia tam uvedený, pričom úverová splátka bola tvorená splátkou úroku z cieľovej sumy vo výške 126,23 € a sumy poplatku za poskytnutie informácie o zúčtovaní na účte vo výške 1/12-iny ročného poplatku vo výške 0,21 €. Mimoriadny medziúver mal byť splatený ku dňu pridelenia cieľovej sumy, buď v súlade článkom II. bod 2.1 tejto zmluvy, poskytnutým stavebným úverom v súlade s článkom I. bod 2. tejto zmluvy, najneskôr do 30.11.2020 a o daných skutočnostiach mal byť dlžník informovaný prostredníctvom výpisu z účtu. V zmysle článku V. medzi podmienky čerpania mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru patrilo, že dlžník preukáže účelové použitie poskytnutého úveru v lehote 18 mesiacov od prvého čerpania mimoriadneho medziúveru vo výške 20.000 €.

30. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj úverové podmienky pre spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky veriteľa. Z úverového účtu potom bolo zrejmé, že žalovaný v rade 1/ čerpal daný medziúver viacerými sumami dňa 23.4.2014 a splácal ho splátkami vo výške 126,44 € v období od 16.5.2014 do 16.12.2014. Dňa 5.5.2015 veriteľ oznámil žalovanému v rade 1/ zmenu úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru podľa článku III. bod 5. úverovej zmluvy na 7,97 % ročne. Týmto listom bola žalovanému oznámená suma zvýšenej splátky na 134,89 €, pričom spolu s vkladom na stavebné sporenie bol žalovaný povinný celkovo platiť 200,89 € mesačne, a to s účinnosťou od 16.6.2015 na účet stavebného sporenia. Toto oznámenie žalovaný v rade 1/ prevzal 12.5.2015. Je zrejmé, že

žalovaní si neplnili povinnosti pravidelného splácania medziúveru, o čom svedčí výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru z 5.6.2017, z ktorej vyplynulo, že ku dňu 5.6.2017 sú žalovaní v omeškaní s úhradou splátok, spolu vo výške 544,13 € a boli vyzvaní, aby do 30.6.2017 uhradili celú dlžnú sumu. V opačnom prípade dôjde k vyhláseniu okamžitej splatnosti medziúveru. Táto výzva sa do poznávacej sféry žalovaného v rade 1/ dostala už 1.6.2017 pri pokuse o doručenie, najneskôr ale 27.6.2017, kedy bola nedoručená doporučená zásielka vrátená odosielateľovi, čiže pôvodnému žalobcovi. Rovnako bola vyzvaná aj žalovaná v rade 2/, ktorá si rovnako do 27.6.2017 zásielku neprevzala. Táto skutočnosť žalobcu viedla k tomu, že 4.7.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a súčasne vypovedal zmluvu o stavebnom sporení. Tieto listy z 4.7.2017 si žalovaní v rade 1/ a 2/ prevzali ako doporučené zásielky 7.7.2017.

31. Keďže výzvy pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru ako doporučené zásielky sa dostali do poznávacej sféry oboch žalovaných prvýkrát 7.6.2017, keď bol uskutočnený prvý pokus o ich doručenie žalovaným, súd dospel k presvedčeniu, že k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru došlo zákonným spôsobom, ktorý predpokladá ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.).

32. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 Obč. zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Je zrejmé, že k 5.6.2017 žalovaní dlhovali viac ako štyri splátky úveru a veriteľ ich upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vyhlásením zosplatnenia úveru. Žalovaní nenamietali ani vyčíslenie zostatku pohľadávky k 30.6.2017, ani výpočet úrokov z omeškania od 1.3.2018 do 1.1.2019, ktoré boli prílohou žaloby.

35. V konaní nebolo rozporované, že by žalovaní aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, resp. za trvania konania, boli zaplatili aj nejaké ďalšie splátky, než tie, ktoré uvádzal žalobca vo svojich podaniach, ktorými postupne obmedzoval žalovaný nárok. Výška žalovanej istiny tak potom postupne klesla na sumu 16.528,37 € vzhľadom na platby, ktoré postupne žalovaní, či už po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, alebo potom v priebehu konania, vykonali a tak, ako sú rekapitulované naposledy v podaní žalobcu zo dňa 11.5.2021.

36. Súd mal potom zmluvou o postúpení pohľadávky, ale aj z oznámenia pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky, uplatnenej žalobou na obchodnú spoločnosť uvedenú v záhlaví tohto rozsudku, nepochybne preukázané, že na základe postúpenia pohľadávky uskutočneného podľa § 524 a nasl. Obč. zákonníka, sa obchodná spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozsudku stala novým veriteľom tejto pohľadávky vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 2/.

37. Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu, pokiaľ ide o istinu a úrok z omeškania, je dôvodná. Súd však nemohol žalobe vyhovieť v časti, kde sa žalobca domáhal zmluvného úroku aj po 30.11.2020.

38. Nárok žalobcu na istinu stavebného medziúveru nachádza právnu oporu v nielen v ustanoveniach zmluvy, ale aj v ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.), ktorý predstavuje základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy.

39. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

40. Výška úverovej istiny 16.528,37 € po postupných platbách žalovaných, resp. žalovaného v rade 1/, bola nesporná.

41. Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy uzavretej so žalovanými v rade 1/ a 2/, právnu oporu cez ust. § 52 ods. 2 Obč. zákonníka, ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka. Výška úroku z omeškania je o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Žalobca vyčíslil úrok z omeškania do 3.5.2021, pričom ho požadoval z postupne klesajúcej istiny najskôr do 30.6.2017 vo výške 13,28 €, následne potom ho žiadal za obdobie od 1.7.2017 do 15.2.2018 v sume 555,93 € a potom ho vyčíslil v poslednom podaní na sumu 2.750,12 €. Vyčíslený úrok z omeškania potom spolu predstavoval sumu do 3.5.2021, spolu 3.319,33 €, ktorú súd žalobcovi priznal a ďalej mu potom priznal z istiny 16.528,37 € 5 %-ný úrok z omeškania od 4.5.2021 do zaplatenia.

44. Inak to bolo, pokiaľ šlo o zmluvný úrok. Aj nárok na tento úrok, ktorý bol uplatňovaný vo výške 7,97 % ročne, nachádza oporu v ust. § 502 Obch. zákonníka.

45. Podľa § 502 ods. 1 Obch. zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

46. Podľa § 502 ods. 2 Obch. zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

47. Ako však vyplýva zo samotnej úverovej zmluvy, táto bola uzatváraná podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a je nepochybné, že zmluvný vzťah ňou založený má spotrebiteľský charakter. Žalobca požadoval priznať zmluvný úrok, uplatňovaný v súlade so zmluvou o stavebnom úvere a o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, jednak vyčíslený do 30.6.2017 v sume 671,91 €, za neskoršie obdobie vyčíslený od 1.7.2017 do 15.2.2018 v sume 886,14 €. Následne potom v poslednom podaní zo dňa 11.5.2021 ho vyčíslil za obdobie od 16.2.2018 z postupne klesajúcej istiny na sumu 4.383,70 €, pričom ho požadoval aj po 30.11.2020.

48. Súd v súlade s názorom najvyšších súdnych autorít, vyslovených vo vyššie uvádzaných rozsudkoch Najvyššieho súdu SR dospel k presvedčeniu, že za obdobie po 30.11.2020 už žalobcovi zmluvný úrok nepatrí a to vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy a skutočnosť, že mimoriadny medziúver mal byť splatený najneskôr do 30.11.2020 - viď článok IV. bod 2.3.písm. C/. Súd pritom vychádzal z názoru, ktorý vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020, ale aj v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/269/2020 zo dňa 28.1.2021.

49. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 vyplýva, že zo žiadneho ustanovenia Obch. zákonníka, Obč. zákonníka, alebo Zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník a Občiansky zákonník nemodifikujú okamih trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru, ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

50. Pokiaľ dlžník z úverového vzťahu poruší povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho „zosplateniu“ veriteľom, neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou, dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a

z porušenia povinnosti profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

51. „Zosplatnenie“ je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná. Veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena. Záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание pristupuje k povinnosti platiť zmluvné úroky aj povinnosť platiť úroky z omeškania. Dlžníkovi tak zostáva zachovaný záväzok platiť úrok rovnaký ako v čase jeho dohodnutia, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo, alebo nedošlo.

52. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dohoda, ktorej obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru, platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Do hodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

53. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ, nemá v prípade dohody, ktorá umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nemožno ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto ustanovená cena nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu dohoda, ktorou sa dlžník - spotrebiteľ, zaviazuje platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takáto dohoda je aj porušením ust. § 53 ods. 1 Obč. zákonníka. Na druhej strane postavenie veriteľa (dodávateľa) sa aj bez uvedenej dohody nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, zostáva jeho právo zachované, pravda, pri zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

54. Dovolací súd na tomto základe dospel k záveru, že v prípade predčasnej splatnosti úveru patrí veriteľovi úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti zaplatil dlžník ako „cenu peňazí“.

55. Na toto rozhodnutie potom poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalšom svojom uznesení sp zn. 7Cdo/269/2020 zo dňa 28.1.2021. Aj z tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že otázka nároku veriteľa na zmluvný úrok po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru už bola riešená vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a preto takto prezentovaný názor je možné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, od ktorej sa súd nemal dôvod odchyliť.

56. Preto súd v súlade s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadreným vo vyššie uvádzaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, priznal žalobcovi nárok na zmluvný úrok len do 30.11.2020, pričom tento podľa prepočtu súdu predstavoval sumu 5.375,77 € a vo zvyšku uplatneného nároku na vyčíslený zmluvný úrok od 1.12.2020 do 3.5.2021 v sume 565,98 € a ďalej na 7,97 % úrok zo sumy 16.528,37 € od 4.5.2021 do zaplatenia, súd žalobu zamietol.

57. Vo zvyšku uplatneného nároku, kde žalobca zobral žalobu späť, súd konanie podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil.

58. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. článku IV. ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že neúspech žalobcu súd považoval za nepatrný a priznal mu právo na náhradu trov konania proti žalovaným v rade 1/ a 2/, povinným spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu.

59. Podľa článku IV. ods. 1 C.s.p. ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto, alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci.

60. Ustanovenie Civilného sporového poriadku totiž umožňuje priznať strane právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu len, ak bola v konaní plne úspešná a v prípade, ak úspešná nebola, umožňuje náhradu trov konania pomerne krátiť v závislosti od miery úspechu a neúspechu strany sporu v konaní, alebo náhradu trov konania nepriznať. Neúspech, ktorý však žalobca v porovnaní k prisúdenej sume v konaní mal, súd považoval za neúspech nepatrný a preto rozhodol o trovách tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

61. Na splácanie sumy prisúdenej súd žalovaným vzhľadom na ich finančnú situáciu a výšku dlhu v súlade s ust. § 232 ods. 3 C.s.p. určil dlhšiu lehotu a to tým, že žalovaným umožnil splácanie dlhu splátkou, ktorá podľa presvedčenia súdu stále zodpovedá (napriek deklarovanej zlej finančnej situácii u oboch žalovaných) ich možnostiam s prihliadnutím na potreby žalobcu. Nárok žalobcu by mal byť totiž aj pri zlej finančnej situácii dlžníka uspokojený v rozumnej dobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.